୨୩-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୨୭.୧୧.୮୫ ମଧୁବନ

"ପୁରୁଣା ସଂସାର ଏବଂ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ଭୁଲିବାର ଉପାୟ"

ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଆଧାରିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜୀବନର ସ୍ୱରୂପକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଲ । ଏହିଭଳି ବିଶେଷତାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ବା ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗୀ ଜୀବନରେ ନିଶ୍ଚୟର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ସର୍ବଦା ନିଶାରେ ହିଁ ରହୁଥିବେ । ଏହି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ହିଁ ନିଶ୍ଚୟର ଦର୍ପଣ ଅଟେ । ନିଶ୍ଚୟ କେବଳ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସ୍ମୃତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରେ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ରୂପରେ, କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱରୂପରେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ କାହିଁକି ନା ଏହା ତୁମର ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଯୋଗୀ ଜୀବନ ଅଟେ । ଏହା କେବଳ ଶୁଣିବା ବା ଶୁଣାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିମୀତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ତ ତୁମକୁ ଜୀବନ ଗଢିବାକୁ ହେବ । ଜୀବନ ଭିତରେ ସ୍ମୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ,ବାଣୀ, କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ସବୁ କିଛି ଆସିଯାଉଛି । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶାଯୁକ୍ତ ଜୀବନ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ସଦାସର୍ବଦା ନିଶାରେ ଭରପୁର ହୋଇଥିବ । ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ, କର୍ମ ତିନିଟି ଯାକରେ ନିଶ୍ଚୟର ନିଶା ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଯେପରି ନିଶା ସେହିପରି ଖୁସିର ଝଲକ ମଧ୍ୟ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ, ଚାଲି-ଚଳଣି ରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଥିବ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟର ପ୍ରମାଣ ନିଶା ଏବଂ ନିଶାର ପ୍ରମାଣ ହେଲା ଖୁସି । ଏମିତି ତ ନିଶା ମଧ୍ୟ କେତେ ପ୍ରକାରର ରହିଛି, ଏହାର ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ । ସାରାଂଶ ରୂପରେ ଗୋଟିଏ ନିଶା ହେଲା ଅଶରୀରୀ ହେବାର ବା ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ନିଶା ଏହାର ବିସ୍ତାରକୁ ଜାଣିଛ ? ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ସେତେବେଳେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିଥାଅ ଯେ ମୁଁ କେଉଁ ଆତ୍ମା ? ଏହାର ଅଧିକ ବିସ୍ତାର ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଆଲୋଚନା କରିବ ବା ନିଜେ ନିଜେ ମନନ ଚିନ୍ତନ କରିବ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ନିଶାର ବିଶେଷ ରୂପ ହେଲା ସଂଗମଯୁଗର ଅଲୌକିକ ଜୀବନ । ଏହି ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ମୋର କେଉଁଭଳି ଜୀବନ, ତାହାର ବିସ୍ତାରକୁ ଚିନ୍ତା କର । ତେବେ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ନିଶା । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ହେଲା ଅଲୌକିକ ଜୀବନର ନିଶା । ତୃତୀୟରେ ହେଲା ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପର ନିଶା । ତେବେ ଫରିସ୍ତା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ତା'କୁ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ତାରରେ ବିଚାର କର । ଚତୁର୍ଥରେ ହେଲା ଭବିଷ୍ୟତର ନିଶା । ଏହି ଚାରିପ୍ରକାରର ଅଲୌକିକ ନିଶା ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ନିଶା ଜୀବନରେ ଥିବ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ଖୁସିରେ ନାଚିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଖୁସି ନାହିଁ ତେବେ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ନିଶା ନାହିଁ । ନିଶା ସହଜରେ ପୁରୁଣା ସଂସାର ଏବଂ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାଏ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ଜୀବନରେ ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ବିଶେଷ ଭାବରେ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହୋଇଥାଏ । ଚାହେଁ ପୁରୁଣା ସଂସାର ହେଉ କିମ୍ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ହେଉ । ସଂସାର ଭିତରେ ବିନାଶୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ବିନାଶୀ ପଦାର୍ଥ ଉଭୟ ଆସିଯାଉଛି । ତା' ସହିତ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହୋଇଥାଏ । ସଂସାର ଭୁଲି ହୋଇଯାଏ କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କାର ଭୁଲିହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବ□ନ କରିବାର ଆଧାର ହେଲା ଏହି ଚାରିଟି ନିଶା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ନିଶା ସାକାର ସ୍ୱରୂପରେ ରହିବା ଦରକାର । କେବଳ ସଂକଳ୍ପ ସ୍ୱରୂପରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସାକାର ସ୍ୱରୂପରେ ରହିପାରିଲେ କେବେ ବି ବିଘ୍ନରୂପ ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ବ□ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର ପରିବ□ନ ନ ହେବାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ଏହି ସବୁ ନିଶାଗୁଡିକୁ ସଂକଳ୍ପ ରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ରୂପରେ ବୁଦ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରଣ କରିଛ ସେଥିପାଇଁ କେବେ-କେବେ କାହାର-କାହାର ପୁରୁଣା ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ବାହାରି ପଡେ ସେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ଭାଷା ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି— ମୁଁ ସବୁ ଜାଣିଛି, ମୋତେ ହିଁ ପରିବ□ନ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ କିନ୍ତୁ କେବଳ ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ, କର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନରେ ଧାରଣ ହେବା ଦରକାର । ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ପରିବ□ନ ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସାକାର ସ୍ୱରୂପରେ ଆସିବା । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନକୁ ପଏ□ ରୂପରେ ବିଚାର କରିବା ବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ ସିମୀତ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ପରିବ□ନ ଦେଖାଯାଉଥିବ— ତେବେ କୁହାଯିବ ସାକାର ରୂପରେ ଅଲୌକିକ ନିଶା । ତେଣୁ ବ□ମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶାକୁ ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କର । ଯଦି କେବେ ବି ତୁମର ମସ୍ତକକୁ ଦେଖିବ ତେବେ ତା'କୁ ତୁମର ମସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ନିଶାର ବୃ□ ଅନୁଭବ ହେଉ । ଚାହେଁ କେହି ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ବା ନକରୁ କିନ୍ତୁ ମନର ବୃ□ ଦ୍ୱାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ତରଙ୍ଗ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କର ମନର ବୃ□ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ମାଧ୍ୟମରେ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗର ଅନୁଭବ କରାଇପାରୁଥିବ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନିଶାରେ ସ୍ଥିତ ହେବା । ସେହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା, ମୁଖମଣ୍ଡଳର

ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା, ମୁଖର ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ସାକାର ରୂପ ଅନୁଭବ ହେଉ । ତେବେ କୁହାଯିବ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ବିଜୟୀ ରତ୍ନ । ଏଥିରେ ଗୁପ୍ତ ରହିବାର ନାହିଁ । କେହି-କେହି ଏମିତି ବି ଚତୁରତା କରିଥା'ନ୍ତି— କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଗୁପ୍ତରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ କଥାରେ ଅଛି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କେହି ଲୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଚାହେଁ ଯେତେ ବି ଘନ ଅନ୍ଧାର ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବାଦଲ ସାମନାକୁ ଆସିଯାଉ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତା'ର ପ୍ରକାଶକୁ ବା କିରଣକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଶେଷରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହଟିଯାଏ, ନା ବାଦଲ ହଟିଯାଏ ? ବାଦଲ ତ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ହଟି ବି ଯାଏ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ପ୍ରକାଶମୟ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହେ । ସେହିପରି ଆତ୍ମିକ ନିଶାଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ଚମକ ନ ଦେଖାଇ ଲୁଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତା'ର ଆତ୍ମିକ ନିଶାର ଚମକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅନୁଭବ ହେବ । ସେହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିଶାର ତରଙ୍ଗ ସ୍ୱତଃ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ନିଜ ପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଛାୟା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାକାରରେ ଅନୁଭବ କରାଅ । ଜ୍ଞାନ ହିସାବରେ ତ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନକୁ ସାକାର ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହେବା ସହିତ ନିଜକୁ ସଫଳତା ମୂରତ ଏବଂ ଆନନ୍ଦମୂରତ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା, ସଫଳତା ମୂରତ ଏବଂ ଆନନ୍ଦମୂରତ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ— ତାହା ଆଉ କେବେ ଶୁଣାଇବା ।

ଆଜି ତ ଆତ୍ମିକ ନିଶାର କଥା ଶୁଣାଉଛୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶାର ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ଏହି ଚାରିଟି ଯାକ ନିଶା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ନିଶାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବ୍ୟବାହାର କର । ଯେତେଯେତେ ଏହି ନିଶାକୁ ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ସବୁ ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ରୂପରେ ଦେଖିବେ । ତେଣୁ ଏବେ ଏହାକୁ ବିସ୍ତାରରେ ବିଚାର କର ବା ଅଭ୍ୟାସରେ ଆଣ । ଯେଉଁଠାରେ ଖୁସି ରହିବ ସେଠାରେ ମାୟାର କୌଣସି ଷଡଯନ୍ତ୍ର କାମ କରିବ ନାହିଁ । ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜାର ରାଜତ୍ୱର ପରିସର ମଧ୍ୟକୁ ମାୟା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ମାୟା ଆସୁଛି, ତୁମେ ତା'କୁ ତଡିଦେଉଛ, ସେ ପୁଣି ଆସୁଛି, ପୁଣି ତୁମକୁ ତଡିବାକୁ ପଡୁଛି । କେତେବେଳେ ଦେହ ରୂପରେ ଆସୁଛି, କେତେବେଳେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ରୂପରେ ଆସୁଛି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି କେତେବେଳେ ମାୟା ହାତୀ ରୂପରେ ଆସୁଛି, କେତେବେଳେ ବିଲେଇ ରୂପରେ ଆସୁଛି, କେତେବେଳେ ମୂଷା ରୂପରେ ଆସୁଛି । ସେଥିପାଇଁ କେତେବେଳେ ମୂଷାକୁ ତଡିବାକୁ ପଡୁଛି ତ କେତେବେଳେ ବିଲେଇକୁ ତଡିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହିଭଳି ତଡିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ହିଁ ସମୟ ସରିଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରୁହ । ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ତା'ପରେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିପାରିବ କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ । ଆଚ୍ଛା !

ସର୍ବଦା ନିଜ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜର ସାକାର ଜୀବନକୁ ଦର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ନିଶାର ବିଶେଷତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇ ମାୟାକୁ ବିଦାୟ ଦେଉଥିବା, ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନକୁ ନିଜ ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ସେବାଧାରୀ ଟିଚର ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ସେବାଧାରୀର ବାସ୍ତବିକ ବିଶେଷତା ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ସମସ୍ତ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ କେତେ ନିଶାରେ ରହୁଛ ? ସେବାର ପାର୍ଟ କରିବାରେ ନିଜକୁ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ବଢାଇପାରିବ କାହିଁକି ନା ସେବା ହିଁ ଆଗକୁ ବଢିବାର ଆଧାର । ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଆପେ ଆପେ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଅ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାସ୍ଥାନ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗମ□ ସଦୃଶ, ଯେଉଁ ମ□ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜର ଅଭିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି । ଏମିତି ତ ସେବାର ସାଧନ ବହୁତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେହି ସବୁ ସାଧନ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି ବିନା ଶକ୍ତିରେ ସାଧନଗୁଡିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବ ତେବେ ସେବାରେ ଯେଉଁଭଳି ଫଳ ମିଳିବା ଦରକାର ତାହା ମିଳିବ ନାହିଁ । ପୂର୍ବ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବୀରମାନେ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଗୁଡିକୁ ପ୍ରଥମେ ଦେବତା ବା ଦେବୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରି ସେଥିରେ ଶକ୍ତି ଭରିବା ପରେ ସେଗୁଡିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସାଧନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧିକୁ ଆପଣାଉଛ ତା'କୁ ଆପଣାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ବିଧିପୂର୍ବକ

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛ ? ବ□ମାନ ସମୟରେ ସେବା କରିବାରେ ଯାହା ସବୁ ଉପାୟ କରୁଛ ସେଥିରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉନାହାଁନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ବ□ମାନ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିବ□ନ କରି ଦେଖାଇ ପାରିବେ । ସେବା ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଟିଚର କୁହାଯାଉଛି, ତେବେ ସେବାଧାରୀ ହେଉ ବା ଟିଚର ହେଉ କିନ୍ତୁ ସେବାରେ ଅନ୍ତର କ'ଣ ଅଛି ? ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ତିଆରି କରୁଛ, ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି କରୁଛ । ରୀତି-ନୀତି ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ରହିଛି ପୁଣି ବି ସଫଳତାରେ ଅନ୍ତର କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛି, ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ଶକ୍ତିର କମି । ତେଣୁ ସାଧନରେ ଶକ୍ତି ଭର । ଯେପରି ଖଣ୍ଡାରେ ଯଦି ଧାର ନଥିବ ତେବେ ତାହା ଖଣ୍ଡାର କାମ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ସବୁ ପ୍ରକାରର ସାଧନ ବା ବିଧିଗୁଡିକ ଖଣ୍ଡା ସଦୃଶ ଅଟେ ସେଥିରେ ଶକ୍ତି ରୂପକ ଧାର ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଯେତେ ଯେତେ ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରି ଚାଲିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ସେବାରେ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସଫଳତା ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ । ସର୍ବଦା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଧି ଦ୍ୱାରା, ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହେଉ— ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । କ୍ୱାଲିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କର । କ୍ୱା□ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିମାଣ ବା ସଂଖ୍ୟା ତ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆସିବେ କିନ୍ତୁ କ୍ୱାଲିଟୀ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ନମ୍ବର କ୍ୱାଲିଟୀ ଉପରେ ମିଳିବ କ୍ୱା□ଟୀ ଉପରେ ନୁହେଁ । ଜଣେ କ୍ୱାଲିଟୀବାଲା ଆତ୍ମା ୧୦୦ ଜଣ କ୍ୱା□ଟୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ।

କୁମାରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି:- କୁମାରମାନେ କ'ଣ ସବୁ କମାଲ କରୁଛ ? କୌଣସି ଧମାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହଁ ତ ? ତେବେ କମାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଚମତ୍କାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କର । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଜର ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସ୍ୱମାନକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖ । ଯେଉଁଠାରେ ଶକ୍ତି ରହିବ ସେଠାରେ ମାୟାଠାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ । ଯେତେ ଯେତେ ସ୍ୱ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରଖିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ସେବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ରହିବ । ଯଦି ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ ତେବେ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଭରିପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ଉପାୟ କରିବା ଦରକାର । ଏଭଳି କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ସଦାସର୍ବଦା ଉନ୍ନତି ହୋଇ ଚାଲିବ । ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ତେବେ ଯାଇ ସେବା ସହଜ ଏବଂ ସଫଳ ହେବ । କୁମାର ଜୀବନ ହେଉଛି ଭାଗ୍ୟବାନ ଜୀବନ କାହିଁକି ନା କେତେ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲ । ନଚେତ୍ ଗୃହସ୍ଥି ଜୀବନରେ କେତେ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନ ରହିଛି । ତେବେ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନେ କେବେ କେବେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଭୁଲିଯାଉ ନାହଁ ତ ! ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବାର ନିମି□ ହେଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ବନ୍ଧନ ଆତ୍ମା ସେମାନେ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ନିଜର ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କୁମାର/କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ । ଗୃହସ୍ଥି ଜୀବନ ହେଲା ବନ୍ଧନଯୁକ୍ତ ଜୀବନ ଏବଂ କୁମାର / କୁମାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଜୀବନ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିର୍ବନ୍ଧନ ଆତ୍ମା ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବନ୍ଧନ କର । କୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଯଦି ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଳନ ରହିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଯଦି ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଳନ ରହିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ରହିଥିବ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବା ଜଣା ଅଛି ସେମାନେ କେବେହେଲେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତଳ ଉପର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଧରକୁମାରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି:- ସମସ୍ତେ ନିଜର ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ହେଲା ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନର ପରିବ□ନ । ଶୁଣିବାବାଲା ଶୁଣାଇଲାବାଲା ତ ବହୁତ ଦେଖିସାରିଲେଣି, ତେଣୁ ଏବେ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଯେକୌଣସି କର୍ମ କରୁଛ ସେଥିରେ ଏହି ଲକ୍ଷ ରଖ ଯେ ଯେଉଁ କର୍ମ ମୁଁ କରୁଛି ସେଥିରେ ଏଭଳି ପରିବ□ନ ଦେଖାଯାଉ ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖି ପରିବ□ନ ହୋଇଯିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଖୁସିରେ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସେବା ଅର୍ଥେ କର । ଯଦି ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତି ରହିବ ଯେ ମୋର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲାଗିବ । ମନେ ରଖ ତୁମକୁ ନିଜର ପରିବ□ନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବ□ନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସେବା ସହଜ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଭାଷଣ କର ଏବଂ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଭାଷଣ କର—ତେବେ କୁହାଯିବ ସେବାଧାରୀ । ସର୍ବଦା ନିଜର

ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବ□ନ କରିବାର ସେବାଧାରୀ ହୁଅ । ଯେତେଯେତେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବ□ନ କରିପାରିବ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ନିମି□ ହୁଅ ।

(୨) କ'ଣ ଥିଲ ଏବଂ କ'ଣ ହୋଇଗଲ । ଏହି କଥାକୁ ସବୁବେଳେ ସ୍ମୃତିରେ ରଖୁଛ ? ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ କେବେ ବି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ପ୍ରକଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତା' ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖ ତେବେ ବ□ମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା କାରଣରୁ ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ରହିବ ଏବଂ ଖୁସିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବ । ଯେହେତୁ ବ□ମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଦୁନିଆ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ତେଣୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁନିଆର ସ୍ମୃତି ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖଦାୟୀ ଦୁନିଆର ସ୍ଥିତି ଭୁଲି ହୋଇଯିବ । ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ବେହଦର ପରିବାରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଥାଅ । କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଭାବିଥିଲ ଯେ ଏଭଳି ଏକ ଭାଗ୍ୟବାନ ପରିବାର ମିଳିଯିବ ! କିନ୍ତୁ ଏବେ ସାକାରରେ ଦେଖୁଛ ଏବଂ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ଏଭଳି ପରିବାର ଯାହାକି ଏକମତରେ ଚାଲୁଥିବା ପରିବାର ହୋଇଥିବ, ଏବଂ ଏତେ ବଡ ପରିବାର ହୋଇଥିବେ ଯାହାକି ସାରା କଳ୍ପରେ କେବଳ ବ□ମାନ ହିଁ ହୋଇପାରିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଛୋଟିଆ ପରିବାର ଥିବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବଂ ପରିବାରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗୁଛି ନା ! ଏହି ପରିବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି ? କାରଣ ଏଠାରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବନା ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରକୁ ଦେଖି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ।

କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସବୁ କୁମାରୀମାନେ ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛ ତ ? କାରଣ ଏହି ସ୍ମୃତି ହିଁ ସବୁ ସମୟରେ ସମର୍ଥ କରିଥାଏ । କୁମାରୀ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ଥ ଜୀବନ । ତୁମେ କୁମାରୀମାନେ ନିଜେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରୁଛ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଦାୟ ଦେଉଛ, ତେଣୁ କୁମାରୀ ଜୀବନର ଭାଗ୍ୟକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସଂଗମଯୁଗର ବହୁତ ବଡ ଭାଗ୍ୟ ଯାହାକି କୁମାରୀ ଜୀବନ ମିଳିଯାଇଛି, କାରଣ କୁମାରୀ ହିଁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥାଏ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀରେ ରହିଥାଏ । ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥାଏ । ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ-- ଏହି ନିଶାରେ ରହି ପ୍ରତିପାଦରେ ଆଗକୁ ବଢିଥାଏ । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି କୁମାରୀ ଅଟ ନା !

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ବିଶେଷତା ବା ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇପାରିବ ?

ଉ□ର:- ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାର ଗୁଣ ଏବଂ ନିଃସଂକଳ୍ପ ରହିବାର ଯେଉଁ ବିଶେଷତା ରହିଛି— ସେହି ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ଆପେ ଆପେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ସମସ୍ୟାର ବିଦାୟ ସମାରୋହ ପାଳନ କରୁଥିବା ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା ସେତେବେଳେ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବ କାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତରେ ସମସ୍ୟାଗୁଡିକ ପିଲାଦିନର ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯଦି କେହି ପିଲା କୌଣସି ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ ଆସୁଥିଲା ତେବେ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ତା'ର ସାହସ ମଧ୍ୟ ହେଉନଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ୟାର କଥା ସବୁ ଭୁଲିଯାଉଥିଲା । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ□ମାନ ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଅ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ଗୁଡିକର ବିଦାୟ ସମାରୋହ ହୋଇଯିବ । ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ୟାଗୁଡିକର ସମାଧାନ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ପରିବ□ନ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ମାୟାର ଆକର୍ଷଣ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି ।